

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 17 [i.e. 27]. Quandonam actus physicè unus sit unum vel multiplex numero peccatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42521

III. Actiones externæ, licet numero distinctæ, ad eundem tamen finem & actum principalem relatz, modò non habeant distinctam ab illo malitiam, non distinguuntur ab ipso fine & actu principali, moraliter loquendo, & in ordine ad Confessionem: hinc oscula, tactus, verba impudica &c. copulam carnalem præcedentia, imò etiam comitantia & subsequantia tanquam complementa & appendices operis, unum numero peccatum sunt, ut docent Nav. cap. 6. n. 17. Azor l. 4. c. 4 q. 6. Fill. &c. Ratio, quia sunt vel initia, vel partes, vel complementa & appendices operis, ejusdem actus humani & objecti, in quo omnia prædicta moraliter ununtur.

Dixi, complementa: quia si similes actus non sunt initia vel partes copulæ subsequentiæ, aut ex actu præterito ex natura rei non consequuntur, distinguuntur numero; ut v. g. si quis de fornicatione gloriatur: proindeque illi in Confessione explicandi sunt separatim, non autem prioris, ut docet Suar. s. 1.

A D D E N D A.

Q. 27. Quandonam actus physicè unus sit unum vel multiplex numero peccatum. R. Sicuti potest actus physicè unus habere plures specie malitias, uti constat ex dictis n. 127. & 135., ita, & multò magis, potest actus physicè unus habere plures numero malitias, quandoque tamen etiam habet unicam, uti jam declarabitur.

§. 1. Actus physicè unus non ideo præcisè est multiplex numero peccatum, quòd sit contra plura numero præcepta, uti habet communis cum

cum Oviedo contro. 5. p. 7. & Dicast. De Pcen. d.
 9. n. 235. contra Nav. Lop. Rodrig. & Arr Ratio
 est, quia praecepta possunt esse tantum materia-
 liter plura, tunc autem non refunditur nisi una
 malitia, nam 1. Diversa species peccati non de-
 sumitur à praeceptis tantum materialiter diver-
 sis, uti constat ex dictis n. 133., ergo nec distin-
 ctus numerus, eadem enim est utrobique ratio,
 quia nempe talia praecepta sunt moraliter uni-
 cum. 2. Plures praecepta aliquid possunt in-
 tendere ac imponere unam eandemque obliga-
 tionem ad illud, in hoc autem casu erunt plura
 materialiter praecepta, nec tamen erit nisi una
 obligatio, adeoque si non fiat id, quod praecepi-
 tur, erit tantum una moraliter transgressio, et-
 go. 3. Ex hoc, quod furtum sit contra lege natu-
 rae, Item contra legem positivam Dei & ho-
 minum, intelligitur tantum esse prohibitum
 pluribus modis, & nemo ideo apprehendit in
 illo esse plures numero malitias, ergo nec erunt
 duae, ex hoc, quod actus physicè unus sit contra
 praeceptum patris & matris, aut contra praece-
 ptum patris heri & iterum hodie positum, non
 magis, quam si quis frangat votum à se pluries
 renovatum, quod est unicum peccatum, uti cum
 communi Dicast. n. 305.; atque idem est, si quis
 in vigilia S. Matthiae incidente in quatuor tem-
 pora quadragesimae frangat jejunium, secundum
 dicta n. 133., est enim unicum numero pecca-
 tum. Dixi, non ideo praecise, nam si sciretur,
 quod per unum ex illis praeceptis intenderetur
 alia numero obligatio, v. g. quia esset aliud mo-
 tivum numero distinctum praecipendi aut pro-
 hibendi actum, tunc refunderetur duplex nume-
 ro

ro malitia in transgressionem, quia tunc essent
præcepta formaliter distincta numero; & id pos-
set contingere, si postquam unus Superior ali-
quid præcepit subdito, alius Superior addat no-
vum præceptum, tunc enim præsumetur velle
superaddere novam obligationem ex alio simili
motivo: de cætero si præcipientes id non mani-
festent, nec aliunde innotescat, præsumuntur
unam numero obligationem velle.

Obji. 1. Talis actus habet plures relationes 148.
disconvenientiæ, unam ad præceptum patris, &
alteram ad præceptum matris, ergo habet plu-
res difformitates, ergo plures malitias. 2. Ratio
dicat, pejus esse, si quis sit inobediens patri &
matri, aut si det utrique causam justæ offensæ,
quàm si tantùm alterutri, sed quando agit con-
tra præceptum patris & matris, est utrique in-
obediens, & utrique dat causam justæ offensæ, er-
go. 3. Est duplex numero injuria vel irreveren-
tia, si fiat patri & matri, ergo etiam est duplex
numero inobediencia, si agam contra præce-
ptum patris & matris; & maximè si contra præ-
ceptum unum Dei alterum hominis. 4. Si fur-
tum non haberet malitiam ex hoc, quòd sit con-
tra præceptum naturæ vel humanum, hoc ipso
acquireret malitiam, quòd esset contra præce-
ptum Dei, qui potest aliqua de se non mala fa-
cere mala per prohibitionem, ergo quando ad
præceptum unum accedit aliud præceptum, in-
de oritur nova malitia. 5. Quòd quis plurium
præceptum transgreditur, eò plures virtualiter
contemnit, ergo eò plures contrahit malitias.
ita *Arr. R. ad 1.* Sunt duæ quasi physicè disconve-
nientiæ, ratione duplicis connotati, est tamen
una

una moraliter, quia præceptum patris & matris est unum moraliter, ergo etiam est una moraliter disconvenientia & disformitas. *Ad 2.* Putat quidem *Gonet* d. 3. n. 37. esse ibi duas inobedientias, sed rationem non video: hinc dist. min. quando agit contra præceptum patris & matris est utrique inobediens, inobedientiâ numero unâ, fortè paulò pejore, qualis etiam esset, si præceptum ab eodem patre fuisset sæpius inculcatum, c., inobedienciâ numero duplici, n., quia nempe sunt veluti unus præcipiens, cum utramque tantum velint obligationem, qualem etiam vellent, si tantum singuli præciperent. *Ad 3.* Disparitatem dant aliqui, quia iustitia, gratitudo, religio &c. sunt ita ad alterum, ut censentur ordinari ad bonum alterius, obedientia autem est ad alterum, ultimò propter bonum subditi, ergo diversitas præceptorum non tam à præcipientibus quàm à bonis subdito intentis desumenda est. Hanc responsionem multis oppugnat *Dicast.* à n. 483., maximè ex eo, quod omnis virtus sit ad bonum subditi: unde respondet ipse n. 486. negando consequens, disparitas est, quia proxima ratio obediendi non est superioritas hæc vel illa, sed præceptum, unde hoc, cui inobediencia proximè opponitur, non est superioritas, sed præceptum, potest autem idem præceptum & eadem numero obligatio causari à superioritatibus numero & specie distinctis, ergo etiam potest eadem numero inobediencia esse contra Superiores numero & specie distinctos: è contrà reverentia, cultus, itemque irreverentia, injuria &c. proximè respiciunt excellentiam, dignitatem vel jus personæ, si autem personæ

fiat
& ju
irrev
tra
præ
hæc
refu
dem
furu
theo
turæ
quia
natu
min
cisè
cùm
ceptu
tur.
lis in
nas p
sola p
esset
imm
præ
quia
tiâ d
imm
§.
physi
fit m
sione
fusè
strop.
Spor.
To

sint plures, erunt plures excellentiæ, dignitates & jura, ergo si personæ sint plures, erunt plures irreverentiæ vel injuriæ. *Ad 4.* Furtum nullam trahit malitiam theologicam per oppositionem præcisè cum præcepto naturæ vel humano, sed hæc præcepta ut informata lege Dei, sic tantum refundunt malitiam theologicam, quam eadem refunderet solum præceptum Dei, unde furtum à præcepto Dei habet eandem malitiam theologicam, quam nunc habet ex præcepto naturæ vel humano ut informato lege æternâ Dei, quia Deus nunc aliter non prohibet, quam sicuti natura exigit prohiberi, aut sicuti prohibent homines, malitia autem, quam furtum habet præcisè, prout opponitur legi naturæ vel humanæ, cum non sit theologica, etiam non cadit sub præceptum Confessionis, de quo hic tantum quaritur. *Ad 5. n. conseq.*, quia contemptus virtualis indirectè tantum & mediatè tendit in personas præcipientes, directè autem & immediatè in sola præcepta, quæ hic sunt moraliter unum: si esset contemptus formalis, tenderet directè & immediatè in personas ipsas, hinc à diversitate præcipientium traheret multiplicem malitiam, quia singulæ personæ sunt propriâ suâ observantiâ dignæ, contra quarum dignitatem directè & immediatè ageretur.

§. 2. Probabilius videtur, quodd actus malus 149.
physicè unus tendens in plura numero objecta, sit moraliter plura numero peccata in Confessione explicanda, prout actus distinctè vel confusè in ea objecta tendebat, ita *Vasq. Tann. Casp. Rhod. Opiedo, Haun Diana p. 3. t. 4 R. 164. Spor. de Pœn. à n. 409.*, contra *Suar. Bonac. & alios*
Tom. V. K

alios apud *Mendo* d. 2. à n. 3. *Prob.* 1. Actus terminatus ad plura species objecta includit plura species peccata in Confessione explicanda, ergo terminatus ad plura numero objecta include plura numero peccata. 2. Actus unus, quo qui detrahit de honore trium hominum, in iudicio prudentum, etiam in ratione objecti & numeri æquivaleret tribus actibus, per quos detraheret singulis, sed si essent tales tres actus, essent tria numero peccata, ergo. *Conf.* nam actus, quo qui detrahit tribus, comparatus ad *Cajum*, cui detrahit, est peccatum, ergo etiam comparatus ad *Titium* & *Sempronium* est peccatum, non autem idem peccatum, quia est aliud objectum & violatur jus distinctum, ergo est peccatum numero distinctum, ergo cum violet tria distincta jura, erunt tria numero peccata.

750. *Obji.* 1. Quamvis actui, quo detraho tribus infirmitates tres numero malitiæ, tamen non sunt tria peccata, sed unum, habens tres malitias, ergo cum nullum detur præceptum confitendi numerum malitiarum, sed tantum speciem & numerum peccatorum, non sunt tria peccata ordine ad Confessionem. *Prob. antec.* Est unum numero peccatum, si uno actu eidem fureris ducatos; aut pannos, frumenta & pecunias, ergo etiam est unum numero peccatum, si uno actu detraham tribus, ita *Fill. Lugo*, *Tamb.* *meth. Conf.* l. 2. c. 1. à n. 59. *Gob. in Quin.* c. 9. n. 73. *Stoz* l. 1. p. 3. à n. 571. & alii apud *D.* nam p. 1. t. 7. R. 17., qui ideo dicunt talem satisfacere, si efferat in plurali, v. g. sic, semel detrahi graviter de fama plurium. *Rz.* 1. Si argumentum valet, ergo nequidem est opus dicere

decraxi de fama plurium, sed satis erit dicere, detraxi, nam fuisse de uno vel de pluribus secundum hos AA. non mutat speciem vel numerum peccari. *Re. 2.* An dicere debeas talem actum esse tria numero peccata, an, esse unicum peccatum habens tres malitias, est quaestio de nomine, potius dicendum est esse tria numero peccata, quia peccatum nihil est nisi malitia, ergo ubi sunt tres numero malitiz, sunt tria numero peccata, sicuti ubi sunt tres specie malitiz, sunt tria specie peccata: Sed quidquid sit de hoc, de re dicimus, quod illiz tres numero malitiz, si sciuntur, debeant cum suo numero determinato explicari in Confessione, sicuti si essent tres specie malitiz in uno actu, hæ omnes deberent explicari, sive diceretur esse unum specie peccatum habens tres specie malitias, sive dicerentur esse tria specie peccata. Uade in forma, n. antec., ad prob., concessio antec. n. conseq., disparitas est, quia singuli ducati, item panni, frumenta & pecuniaz ad eundem spectantes, non sunt plura objecta respectu unius actus, quo eripiuntur, sed constituunt unicum numero objectum. *Nec refert*, quod singuli ducati essent objecta numero distincta, si eriperentur per singulos actus distinctos, nam fiunt unum objectum, quando per unum actum uni eripiuntur, non item fame, quæ tolluntur tribus hominibus. Et pro explicanda illa disparitate dant hanc regulam *Dicast. 151.* n. 221. & *Haun. n. 488.* Quando sunt plures res, quarum una est capax accipiendi augmentum ab altera, & quæ ex natura sua vel usu hominum referuntur ad eundem finem; ideoque communitè sunt invicem commutabiles & compensabiles,

biles, tunc possunt uniri in ratione unius objecti si spectent ad eundem hominem, quia tunc sunt res ejusdem rationis, quæ faciunt unam rem majorem, si simul veluti partes conveniant; & ita si habent pecuniam, panni, frumenta &c., quæ augent divitias ejusdem hominis, & referuntur ad eandem necessitatem vitæ, suntque in commercio hominum invicem permutabilia ac compensabilia, pecuniam cum pannis, panni cum frumentis &c., & una mensura omnium est pecunia, quâ ista omnia acquiri possunt; hinc si ad eundem pertineant, constituunt unicum numero objectum majus, & consequenter tantum augent malitiam numericam actûs, quo auferuntur. E contra si sint plures, quarum una non est capax accipiendi augmentum ab altera, atque à natura usque hominum non referantur ad eundem finem, nec ita sint permutabiles invicem, sed in se habeant suas rationes completas & diversas, tunc non poterunt uniri in ratione unius objecti, sed manent plura moraliter objecta, quamvis terminent unum actum, & sic si habent famam trium hominum, nam fama unius non augetur per famam alterius, nec hæ famæ ordinantur ad unam famam, nec inter se commutantur vel compensantur, cum possit unum reddi fama manente infamiam alterius, ergo non uniantur in ratione unius objecti, & consequenter si uno actu detrahatur de fama trium, non est detractio unius famæ, nec augetur malitia unius detractio, sed sunt moraliter tres detractioes triplicis famæ, ergo tria numero peccata.

152. *Inst.* Ergo si uno actu furer tres ducatos spectant

stantes ad tres diversos homines, hi tres ducati erunt unum objectum, & sic erit unum numero furtum. *R. Vasq.* concedit sequelam, sed malè, uti rectè probat *Dicast. n. 244.*, quia nempe laudantur tria distincta jura, unde *n. seq.*, quamvis enim illi tres ducati sint apti esse unum objectum, dummodo ad unum pertineant, quia tunc est unum jus constans pluribus partibus ad se invicem relatis ratione ejusdem personæ, tamen quamdiu ad diversos spectant, unus non potest augere alterum, neque possunt facere unam opulentiam, neque jus ad unum potest augere jus spectans ad alterum, neque etiam illi ducati aut illa jura referuntur ad eundem sed ad diversum usum, nempe singulorum hominum, ergo quamdiu pertinent ad diversos homines, non possunt facere unum objectum.

Obji. 2. Actus unus, quo quis dat eleemosynam tribus pauperibus, non habet tres numero bonitates, ergo nec actus, quo quis vult occidere tres, habet tres malitias, ita *Suar. R. 1. cum Nav. & aliis n. ant.*, cum enim sublevet tres miseras illorum trium, sunt tria objecta, & consequenter sunt moraliter tres eleemosynæ. *R. 2.* cum *Dicast. De Pœn. n. 249.* etiam *n. conseq.*, disparitas est, quia ut actus bonus habeat bonitatem, debet intendi honestas talis virtutis, hinc bonitas actûs non multiplicatur, nisi multiplicetur honestas, quæ est objectum motivum actûs, sed ubi uno actu tribus datur eleemosyna, videtur esse honestas unica, quamvis cæteris paribus major, ergo dici potest esse unum objectum. E contra ut contrahatur malitia peccati, non est opus intendi inhonestatem, sed malitia desumi-

tur etiam per ordinem ad alia objecta vel effectus, quales sunt læsio plurium jurium, quæ quæ spectant ad diversos, non faciunt unum objectum.

154. *Inst.* Ergo qui voluisset dare eleemosynas infinitis hominibus, aut è contrà occidere infinitos homines, contraxisset bonitates vel malitias ac peccata infinita. *R.* *Dicast.* n. 256. negat conseq., quia talis actus semper est inefficax, cum tunc multa objecta habent se per modum unius objecti, cum enim non intendatur reipsa & efficaciter damnum seu effectus, non censetur distinctæ injuriæ sed una contra numerum infinitum veluti unum objectum, habens jus unicum, ut nemo tali actu inefficace circa se verberetur. Hæc responsio non placet, unde *R.* Eo modo quo cognoscit infinitos homines, tali modo etiam contrahit infinitum numerum bonitatum aut malitiarum, quia vult, quantum est de se, efficaciter levare tot miseras, aut lædere tot juræ unde cum infinitos numero homines tantum confusè cognoscat & modo finito in infinitum ita contrahit bonitates vel malitias numero confuso infinitas, id est, actu finitas, ita tamen, si singulas enumerando sint semper acceptibiles plures in infinitum.

155. *Obji.* 3. Concretum accidentale non multiplicatur nisi multiplicato subjecto seu recto, sed rectus, quem importat tam peccatum quam malitia, est actus liber, ergo non multiplicato actu, non multiplicatur peccatum vel malitia, in *Bonæspei* d. 4. n. 99. *R.* Ut concretum accidentale multiplicetur moraliter, satis est rectum multiplicari moraliter, talis autem actus quam-

vis sit physicè unus, est moraliter multiplex, ergo rectus moraliter multiplicatur.

Inst. Unius actus non datur nisi unum objectum, ergo etiam una tantum malitia objectiva, ergo & una tantum malitia formalis, ita *Caramuel. R.* Unius actus physicè considerati non datur nisi unicum objectum adæquatum, sed unius actus moraliter considerati dantur plura objecta physicè inadæquata, sed in genere moris adæquata, uti patet in uno actu habente plures specie malitias ob respectum ad objecta specie distincta.

§. 3. Quamvis regula colligendi multiplici- 156.
tatem numericam peccatorum in uno actu ex multiplicitate objectorum, videatur esse satis clara, tamen in particularibus materiis adhuc difficile est eam applicare, hinc AA., etiam illi, qui regulam n. 151. datam nobiscum admittunt, adhuc variant in sententiis, uti constabit ex seqq. exemplis:

1. Si quis uno actu dubitet circa tres fidei articulos, aut eos neget, vel culpabiliter ignoret, *Cresp. à Borgia in selectis q. 6. n. 18.* docet esse tria peccata, ideoque putat in Confessione dicendum, dubitavi circa tres fidei articulos, quia dubitatio est ipsum peccatum, diversi autem articuli sunt diversa objecta, cum veritas objectiva unius non augeat veritatem alterius. Sed contradicunt *Opiedo n. 116. & Diana p. 3. t. 4. R. 165.*, quia licet una veritas objectiva non sit major altera, tamen una falsitas objectiva, quam hic apprehendit peccans, est major altera, ideoque unus actus potest esse falsior altero, ergo articuli vel revelationes plures, de quibus dubitat, faci-

unx in apprehensione ipsius unicum obiectum magis falsum vel magis dubium, ergo est unum obiectum, & consequenter satisfaciet dicendo, semel dubitavi in fide. Hinc etiam si quis de tribus rebus diversis interrogatus postea circa omnes uno actu juret falsò, ob rationem jam innuatam committit unum numero peccatum, ut docent *Oviedo & Diana* p. 1. t. 7. R. 40., & fatetur *Borgia* supra, quia jurat unicum obiectum falsius.

157. 2. Si quis uno actu blasphemet in tribus diversis materiis, v. g. dicendo Deum esse injustum, infidelem, ignorantem, *Ovied. & Diana* p. 3. t. 4. R. 163. dicitur esse unum peccatum, quia videtur esse unica major irreverentia: *Borgia* dicit esse tria, quia videntur esse tria obiecta, contra quæ fit irreverentia, ex eo enim, quod Deus esset injustus, non ideo esset infidelis vel contra, nec injustitia apta est augere infidelitatem, ergo sunt plura obiecta.

158. 3. Si quis uno actu oderit tres homines, *Dicafl.* n. 257. dicit esse unum peccatum, sed alii melius dicunt esse tria, quia displicent tria diversa bona: imò cum communiter odio adjunctus fit affectus mali, & hæc tria mala nunquam possint censerì unum malum, eò quòd singula afficiant diversas personas, videntur ideo saltem esse tria peccata: & hoc ipsum videtur docere *Dicafl.* n. 229.

159. 4. Si quis uno actu optet eidem quatuor diversa mala, v. g. paupertatem, infamiam, mortem, damnationem æternam, sunt quatuor peccata, etiam specie distincta, uti rectè *Molin. Suar. Con. Sylvius & alii*, si advertat specificam diversitatem illor.

illorum malorum, & nihilominus optet, unde quando *Dicast.* n. 498. dicit oppositum esse probabile, intelligendus est, si optans non apprehendat illa ut specie distincta, sed tantum velut diversa numero: imò posset esse unum numero peccatum, si illa omnia optet, apprehensa tantum in genere mali.

5. Si quis uno actu eidem personæ vellet rapere diversa Dominia, Principatus, Regna &c., putat *Dicast.* n. 234. fore plura peccata, quia licet omnia videantur spectare ad bona fortunæ, tamen non videantur unum objectum constituere, cum sint jura, obligationes & modi valde diversi gubernandi singulas communitates, & jus, obligatio vel modus gubernandi unam non possit augere jus, obligationem vel modum gubernandi alteram, neque etiam invicem commutari.

6. Si quis uno actu uni detrahat vel calumnietur in tribus diversis materiis, *Bonac. Lugo, Diana* supra, *Dicast.* n. 88. & 592., *Bonac. Spei* d. 8. n. 98. dicunt esse unum peccatum, quia illa omnia videantur posse eidem conflare unam infamiam majorem, sed *Nav. Sylvius* q. 72. a. 9. *Borgia* n. 15. probabilius dicunt esse tria, quia læduntur jura ad tres diversas famas, nam per hoc, quod quis fit laudabilis in virtute justitiæ, non fit laudabilis in virtute castitatis, & per hoc, quod sciatur esse fur, non ideo scitur, esse impudicus, sed retinet jus ad hanc famam, ergo hæc famæ sunt diversa objecta, neque magis videntur posse conflare unicam numero famam, quam tria jejunia unum jejunium, licet faciant ad majorem maccationem ejusdem corporis.

K s

7. Si quis

162. 7. Si quis uno actu eidem in eadem materia detrahat apud tres homines, multi dicunt esse unum peccatum ob unitatem personæ, cui detrahitur, & materiæ, in qua detrahitur, sed tenendum est oppositum, quia famæ illæ, quæ apud singulos tolluntur, non possunt facere unam famam majorem, nam famæ illæ sunt bonæ existimatio, quam singuli habent de tali homine, existimatio autem, quam habet unus, non potest augere existimationem, quam habet alter, neque ex eo, quod tollatur vel minuatur existimatio apud unum, tollitur aut minuitur apud alterum, sed manet jus ad famam apud hunc, ergo hæc famæ & jura ad famas non constituunt unum obiectum.

163. 8. Si quis in mortali constitutus uno actu baptizet vel absolvat tres homines, *Tann. Diana p. 1. t. 7. R. 41. & p. 5. t. 3. R. 27. Spor. De poen. n. 435. Sto2 l. 1. p. 3 n. 585.* dicunt esse unum numero peccatum, sed *Borgia n. 22.* dicit esse tria, quia sunt tria objecta, nempe tria Sacramenta, quorum singulis fit injuria vel irreverentia. Contra tamen, si quis uno actu consecret multas hostias vel ciboria, est unum peccatum, quia omnia habent se per modum unius hostiæ istius Sacrificii.

164. 9. Si quis uno actu statuat totam septimanam omittere Horas, aut non jejunare in tota Quadragesima, sunt totidem peccata, quot dies, qui sunt totidem objecta, cum officium vel jejunium unius diei non ordinetur ad officium vel jejunium alterius.

165. 10. Si quis una deliberatione omittat omnes vel plures Horas unius diei, *Tol. & alii,* quot sunt

fert ac sequitur *Busenb. relatus l. 4. n. 1101.*, dicunt esse tot peccata, quot Horæ sunt omiffæ, sed *Nav. Lugo & alii* probabiliter dicunt esse unicum, majus vel minus, prout plûs vel minûs omittitur, quia omnes Horæ referuntur ad unum officium constituendum, faciuntque unum objectum.

11. Si quis intendat per tria Festa non audire Missam, sunt tria peccata, quia sunt tria objecta, *Borgia n. 21.* Si autem Festo incidente in Dominicam non audiat Missam, *Nav. Con. & alii* dicunt esse duo peccata, sed probabilius est cum *Suar. Vasq. Sanch. Compt. d. 103. f. 4. n. 11.* esse unicum, quia est moraliter unum præceptum, conformiter ad dicta n. 137. de jejunio, adeoque est unum objectum. 166.

Q. 23. *Quandoam actus physicè plures sint unum vel multiplex numero peccatum. R. Quæ Busenb. relatus n. 146. de hoc habet, sunt magis elucidanda.* Itaque in genere dicendum est, tum actus physicè plures, esse unum numero peccatum, quando ita uniuntur, ut æstimatione prudentum censeantur una actio in genere moris; tum autem esse plura, quando non ita uniuntur: sed manet difficultas, quandoam censeri debeant ite uniri, nam sæpe sunt actus planè diversi rationis, qui tamen concurrunt ad unum peccatum; sæpe ex uno actu fiunt plures, quia fit interruptio; sæpe idem actus ex eodem impetu repetitur, neque satis sciri potest, an actus illi physicè plures, censeri debeant esse moraliter plures, an unus. Circa actus plures, qui concurrunt ad unum peccatum, serviunt seqq. Regulæ:

1. Si multi actus spectent ad eandem con- 168.
sum-